ปียะเทพ ศิลปวิทยาทร 2552: ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างพื้นฐานกับการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์วุฒิยา สาหร่ายทอง, Ph.D. 190 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามภูมิภาคและ ระดับประเทศของประเทศไทยและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทุนภาครัฐด้านโครงสร้างพื้นฐานกับการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคและระดับประเทศ พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลของทุนภาครัฐด้าน โครงสร้างพื้นฐานกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคและระดับประเทศ โคยใช้ข้อมูลทุคิยภูมิ ในช่วงปี พ.ศ.2531-2549 ทำการวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณาและเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ผ่านมาของประเทศไทยพบว่าโครงสร้าง พื้นฐานที่ได้รับการพัฒนาในช่วงแรกนั้นเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเสรษฐกิจ ซึ่งเป็นกลุ่มพลังงานและขนส่ง ภายหลังจึงได้มีการลงทุนในด้านการสื่อสารและสาธารณูปการมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน แล้วจึงหันมาพิจารณาในเชิงสังคมมากยิ่งขึ้น ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณพบว่า ภาคใต้เป็นภาคที่สต็อกทุนรวมต่อหัวของแรงงานของภาคส่งผลต่อผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวของแรงงานมากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ที่ 0.7124 รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและภาคกลาง ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ที่ 0.5665, 0.5190 และ 0.3724 ตามถำดับ ส่วนประเทศไทย มีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ที่ 0.4531 เมื่อพิจารณาถึงทุนภาครัฐด้านโครงสร้างพื้นฐานในช่วงปี พ.ศ.2531-2539 พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีอัตราการเจริญเติบโตของทุนภาครัฐด้านโครงสร้างพื้นฐานต่อ หัวของแรงงานมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 8.43 รองลงมาได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใด้ และภาคกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 7.43, 5.46 และ 4.55 ตามลำดับ สำหรับประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.14 ในส่วนของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลพบว่า ทุนภาครัฐด้านโครงสร้างพื้นฐานชักนำทำให้เกิดการสะสมทุน ภาคเอกชนในทุกๆภูมิภาคและในระดับประเทศ แต่ทั้งนี้จะมีความแตกต่างกันในช่วงเวลาที่มีอิทธิพล

การศึกษาครั้งนี้เสนอแนวทางให้ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนทางด้าน โครงสร้างพื้นฐานต่างๆอย่างต่อเนื่องไปในอนาคต เช่น การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการพัฒนา แหล่งน้ำ โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ชนบทและพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับในการพัฒนา นอกจากนี้ควรมีนโยบายที่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาในโครงสร้างพื้นฐานใหม่ๆ เพื่อเป็นการ กระดันให้การลงทุนของภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ Piyatep Silapawitayatorn 2009: The Relationship between Infrastructure and Economic Growth in Thailand. Master of Economics, Major Field: Economics, Department of Economics.

Thesis Advisor: Miss Wuthiya Saraithong, Ph.D. 190 pages.

The objectives of this study are to examine the development of Thailand infrastructure both the regional and the national levels and to study the relationship between public capital on infrastructure and economic growth, both regionally and nationally as well as to compare the outcome of public infrastructure capital both the regional and national levels. The study is undertaken by using annual secondary data over the period of 1988-2006 to conduct both descriptive and quantitative analysis.

The results of this study reveal that the development of public infrastructure initially focused on the infrastructure that drove economic growth, energy and transportation. To improve people's quality of life, the government later invested in public communication and utilities. After having achieved people's better quality of life, the government moved to concentrate more on developing social infrastructure. Based on quantitative analysis, capital stock per worker has the most positive impact on GRP per worker of the Southern region with coefficient of 0.7124, followed by the Northeastern, Northern and Central regions with coefficient of 0.5665, 0.5190 and 0.3724, respectively while those of the whole country is 0.4531. For public infrastructure capital, the study shows that the growth of public capital on infrastructure per worker of the Northeastern region has the highest rate with the average percentage of 8.43, followed by the Northern, Southern and Central regions with the average percentage of 7.43, 5.46 and 4.55, respectively. The average percentage at the national level is 6.14. Besides, the causality test indicates that capital of public infrastructure per worker brought about the accumulation of private capital per worker in every region and at the country level. However, there are differences in the period of influences.

This study recommends that the government should continuously support the investment in various infrastructures, i.e. water supply, economic and social infrastructure in remote and underdeveloped areas. In addition, government policies should promote and support the development of new infrastructure in order to stimulate private sector's investment from both domestic and foreign sources.